DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 30 czerwca 1952 — Nr 11 — Poz. 115—125

TREŚĆ:

115.

ZARZĄDZENIE Nr 108

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 maja 1952 r.

w sprawie pogłębienia współpracy organów administracji gospodarczej z ogniwami związku zawodowego w zakresie rozwijania socjalistycznego współzawodnictwa pracy.

(L.dz. D. VII/5/1693/52)

W wyniku twórczej aktywności mas pracujących powstają i rozwijają się nowe formy socjalistycznego współzawodnictwa.

W celu ściślejszego powiązania nowych form współzawodnictwa z zadaniami, wynikającymi w toku wykonywania planów produkcyjnych i dla zapewnienia systematyczności i ciągłości w rozwijaniu tych form oraz dla jak najszerszego upowszechnienia najlepszych metod pracy — na podstawie § 9 Uchwały Nr 57 Prezydium Rządu z dnia 16 lutego 1952 r. w sprawie pogłębienia współpracy organów administracji gospodarczej ze związkami zawodowymi w zakresie rozwijania socjalistycznego współzawodnictwa pracy (Monitor Polski Nr. A 21 poz. 253) w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa Ceramiki i Pokrewnych Zawodów, zarządza się co następuje:

§ 1. Dyrektorzy (kierownicy) budowlanych jednostek organizacyjnych wszystkich szczebli są współodpowiedzialni za rozwój współzawodnictwa pracy na powierzonych im odcinkach pracy i są obowiązani do ścisłego współdziałania w tym zakresie z ogniwami związku zawodowego.

§ 2. Dyrektorzy (kierownicy) budowlanych jednostek organizacyjnych obowiązani są do zapoznania podległych im pracowników załóg z zadaniami planowymi całej budowy, brygad, stanowisk roboczych, przy ścisłym współdziałaniu z ogniwami związku zawodowego, przede wszystkim w drodze:

1) omawiania zadań planowych na naradach grup związkowych, (produkcyjnych) posiedzeniach rad zakładowych i oddziałowych oraz Zarządów Okręgowych.
2) dostarczania harmonogramów odcinkowych dla zespołów brygad, sporządzonych w oparciu o ogólny harmonogram budowy,
3) wydawania zleceń roboczych (BZ-2) przed rozpoczęciem pracy.

§ 3. 1. Kierownicy budów, zakładów, warsztatów, a w szczególności majstrowie i brygadziści, obowiązani są do ścisłego współdziałania z ogniwami związkowymi w organizowaniu współzawodnictwa pracy, drogą:

1) zapewnienia współzawodniczącym niezbędnej pomocy organizacyjnej i technicznej dla realizacji powziętych zobowiązań przez:
   a) analizę podjętych zobowiązań i ustalenie potrzebnej pomocy,
   b) zapewnienie i wyznaczenie odpowiedniego frontu pracy,
   c) zapewnienie stałego systematycznego dopływu materiałów,
   d) zapewnienie i zorganizowanie pracy maszyn i sprzętu,
   e) utrzymanie pracy stałymi brygadami i zespołami,
   f) zaopatrywanie współzawodniczących w dostateczną ilość narzędzi i sprzętu, a w szczególności zapewnienie im możliwości korzystania ze sprzętu racjonalizatorskiego.
   g) jak najszersze korzystanie z doświadczeń i najnowszych metod przodujących pracowników.
2) udziału przeprowadzonej przez organa związkowe kontroli nad wykonaniem powziętych zadań,
3) referowania na miesięcznych zebraniach grup związkowych wyników współzawodnictwa za okres ubiegły oraz zadań planowanych na miesiąc następny,
4) popularyzacji metod pracy i doświadczeń przodujących pracowników w oparciu o wnikliwą analizę źródeł osiągniętego przez nich sukcesu przede wszystkim w drodze organizowania narad robotników danego zawodu lub specjalności oraz stworzenia odpowiednich warunków aby przodownik pracy stał się sam propagatorem i instruktorem nowej, sprawniejszej metody pracy.

2. Ewidencjonowanie i zbieranie materiałów do przeprowadzania stałej analizy rozwoju współzawodnictwa należy do obowiązków referentów modernizacji wszystkich szczebli organizacyjnych.

§ 4. W oparciu o wytyczne Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli i Zarządu Głównego Związku Zawodowego i o zadania, wynikające z operatywnego planu rzeczowego, dyrektorzy zjednoczeń (przedsiębiorstw) — wespół z Zarządami Okręgowymi Związku Zawodowego Pracowników Budowlanych, Ceramiki i Pokrewnych Zawodów w Polsce, ustalą, na tle analizy osiągnięć przodujących budów, zakładów, wytwórni oraz przodujących pracowników — wytyczne i kierunki rozwoju współzawodnictwa pracy.

§ 5. 1. Dyrektorzy Centralnych Zarządów i Zjednoczeń obowiązani są przeprowadzać co najmniej raz na kwartał ocenę i podsumowanie wyników współzawodnictwa na wspólnych zebraniach z przedstawicielami terenowego Zarządu Okręgowego Związku Zawodowego, majstrami i przodownikami pracy oraz wybitniejszymi nowatorami, inicjującymi nowe formy współzawodnictwa pracy.

2. Kierownicy zarządów budowlanych, budów oraz zakładów pracy zobowiązani są przeprowadzać co najmniej raz na miesiąc ocenę i podsumowanie wyników współzawodnictwa na wspólnych zebraniach z radami zakładowymi, majstrami i przodownikami pracy oraz wybitniejszymi nowatorami, inicjującymi nowe formy współzawodnictwa pracy.

3. Podsumowanie wyników współzawodnictwa powinno być dokonywane w oparciu o uprzednią comiesięczną ocenę w grupach związkowych (produkcyjnych) przy współudziale personelu techniczno-majsterskiego.

4. Dyrektorzy (Kierownicy) jednostek budowlanych obowiązani są ściśle przestrzegać aby wyróżnienia i nagrody przyznawane były jedynie na podstawie oceny wyników współzawodnictwa, dokonanej w myśl ust. 1, 2 i 3.

§ 6. Dla pogłębienia współpracy ogniw związkowych i organów administracyjnych jednostek budowlanych w zakresie rozwoju współzawodnictwa pracy:

1) dyrektorzy centralnych zarządów i zjednoczeń powinni brać udział w posiedzeniach i naradach Zarządów Okręgowych Związku Zawodowego.
2) kierownicy zarządów budowlanych, budów, zakładów pracy, majstrowie i brygadziści powinni brać udział we wszelkich naradach wytwórczych pracowników, kierowanej jednostki organizacyjnej.
3) członkowie Zarządów Okręgowych, członkowie rad zakładowych powinni być zapraszani na wszelkie narady i odprawy, organizowane przez dyrekcję centralnych zarządów, zjednoczeń, zarządów budowlanych, budów, na których omawiane są zadania planowe, rozwój współzawodnictwa pracy a także sprawy, dotyczące warunków pracy oraz spraw bytowych pracowników.

§ 7. 1 Kierownicy budów wykorzystają istniejące na budowach radiowęzły dla popularyzowania i systematycznego ogłaszania wyników osiągniętych przez brygady lub robotników we współzawodnictwie pracy, a także dopilnują stałego wypełniania tablic ogłoszeń wyników i wydawania gazetki ściennej.

2. Wszelkie wyróżnienia i nagrody przyznawane na podstawie oceny wyników we współzawodnictwie powinny być podawane do ogólnej wiadomości z wyszczególnieniem osiągnięć i wysokości nagród.

§ 8. W centralnych zarządach, zjednoczeniach i zarządach budowlanych dyrektorzy (kierownicy) tych jednostek wyznaczą do ewidencjonowania statystyki referenta który zajmować się będzie zagadnieniami współzawodnictwa pracy.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1952.

MINISTER R. **Piotrowski**

116.

ZARZĄDZENIE Nr 109.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 maja 1952 r.

o zmianie instrukcji stanowiącej załącznik do Zarządzenia Nr 118 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dn. 27 września 1951 r. w sprawie zakresu działania służby bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

(L. dz. D. VII/7/3030/52)

W instrukcji, stanowiącej załącznik do Zarządzenia nr 118 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dn. 27 września 1951 r. w sprawie zakresu działania służby bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. nr 12 poz. 117), wprowadza się następujące zmiany:

W tytule i w poszczególnych przepisach instrukcji określenie: „bezpieczeństwo i higiena pracy" — zostaje zmienione na „bezpieczeństwo ruchu".

W części II ust. 2, 5, 6 i 8 otrzymują brzmienie:

dot. ust. 2 „W Centralnych Zarządach zostają utworzone w pionie Naczelnego Inżyniera samodzielne stanowiska st. inspektora bezp. ruchu. Do składu stanowiska st. inspektora ruchu, mogą — w zależności od potrzeb — wejść następujący pracownicy:

a) st. inspektor bezp. ruchu, jako odpowiedzialny kierownik samodzielnego stanowiska, którym powinien być pracownik posiadający długoletnią praktykę zawodową w dziedzinie budownictwa po przeszkoleniu w zakresie bezp. ruchu,
b) inspektor bezp. ruchu, którym powinien być pracownik posiadający długoletnią praktykę zawodową w dziedzinie budownictwa po przeszkoleniu w zakresie bezp. ruchu,
c) samodzielny referent bezp. ruchu, którym powinien być kwalifikowany pracownik biurowy z odpowiednim przeszkoleniem w zakresie bezp. ruchu, ze znajomością sprawozdawczości, planowania i prowadzenia kancelarii.

dot. ust. 5 „W Zjednoczeniach zostają utworzone samodzielne stanowiska st. inspektora bezpieczeństwa ruchu — podległe bezpośrednio Naczelnemu Inżynierowi".

dot. ust. 6 „Do składu samodzielnego stanowiska st. inspektora bezp. ruchu w zjednoczeniu mogą — w zależności od potrzeb — wejść następujący pracownicy:

a) st. inspektor bezp. ruchu jako odpowiedzialny kierownik samodzielnego stanowiska, którym powinien być pracownik posiadający długoletnią praktykę zawodową w dziedzinie budownictwa i po przeszkoleniu w zakresie bezp. ruchu,
b) inspektor bezp. ruchu, którym powinien być pracownik posiadający długoletnią praktykę zawodową w dziedzinie budownictwa po przeszkoleniu w zakresie bezp. ruchu,
c) samodzielny referent bezp. ruchu, którym powinien być kwalifikowany pracownik biurowy z odpowiednim przeszkoleniem w zakresie bezp. ruchu, ze znajomością sprawozdawczości, planowania i prowadzenia kancelarii".

dot. ust. 8 „Na szczeblu Zarządów Budowlanych, Odcinków Budowlanych, Baz i równorzędnych zakładów produkcyjnych, których stan zatrudnienia przekracza liczbę 250 pracowników, zostają utworzone stanowiska samodzielnych referentów bezpieczeństwa ruchu, podległe bezpośrednio Gł. Inżynierowi, lub Kierownikowi danej jednostki".

„Dla zakładów produkcyjnych zatrudniających mniej niż 250 pracowników należy utworzyć w jednostkach nadrzędnych stanowiska samodzielnych referentów bezp. ruchu, obsługujących kilka w/w jednostek. Ogólny stan zatrudnienia jednostek obsługiwanych przez jednego samodzielnego referenta bezp. ruchu nie powinien przekraczać 500 pracowników".

W Części III dodaje się ustęp 4 o następującym brzmieniu: „ust. 4 — Powołani pracownicy służby bezpieczeństwa ruchu pełnią swe funkcje na podstawie upoważnień wystawionych przez Dyrekcję Zjednoczenia".

Minister: **R. Piotrowski**

117.

ZARZĄDZENIE Nr 110

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 maja 1952 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania wydziałów budownictwa w prezydiach rad narodowych.

(L. dz. GM/3/502/52)

W związku z wejściem w życie instrukcji Nr 6. Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dn. 29. IV. 1952 r. w sprawie podziału funkcji w wydziałach budownictwa prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-42 poz. 609), uchyla się z dniem 23.V.1952 r. instrukcję Nr. 3 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dn. 14.III.1952 r. w sprawie tymczasowej organizacji i zakresu działania wydziałów budownictwa w prezydiach rad narodowych (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 5 poz. 52).

Minister: **R. Piotrowski**

118.

ZARZĄDZENIE Nr 111

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 maja 1952 r.

w sprawie polepszenia jakości robót oraz zwiększenia dyscypliny płac w wykonawstwie budowlano-montażowym.

(L. dz. D. XIII/2/3131/52)

W wykonaniu uchwały Nr. 292 Prezydium Rządu z dnia 12 kwietnia 1952 r. w sprawie zwiększenia dyscypliny płac oraz polepszenia jakości robót w wykonawstwie budowlano-montażowym (Monitor Polski Nr A-33, poz. 483) zarządza się, co następuje:

I. Polepszenie jakości robót w wykonawstwie budowlano-montażowym

§ 1. 1. Ocena jakości i przeprowadzanie obmiarów robót powinny być dokonywane w oparciu o obowiązujące warunki techniczne.

2. Celem stosowania jednolitych zasad, jako podstawy oceny jakości materiałów i sprzętu oraz jakości obmiaru robót, dyrektorzy przedsiębiorstw zapewnią rozpowszechnienie znajomości warunków technicznych przez pracowników oraz majstrów i kierowników robót stosownie do ich kwalifikacji zawodowych.

§ 2. 1. Warunki techniczne dotyczące oceny jakości wykonania obmiaru i odbioru robót, które powinien znać pracownik bezpośrednio wykonujący roboty, zawarte są w katalogu Norm i Cen Jednostkowych w Budownictwie (K.N. i C.J. z r. 1950 z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami).

2. Warunki techniczne dotyczące konstrukcji, materiałów, wykonania i obmiaru robót, które powinien znać majster i kierownik robót zawarte są w Katalogu Norm i Cen Jednostkowych, w Cenniku Robót Budowlanych i Instalacyjnych na 1950 r., w Normach Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

§ 3. 1. Dla robót nie objętych przepisami wymienionymi w § 2, a wykonywanych przez przedsiębiorstwo — należy opracować w ramach przedsiębiorstwa warunki techniczne odbioru i obmiaru.

2. Opracowane warunki techniczne wykonania obmiaru i odbioru robót wymagają zatwierdzenia przez Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego (Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych) w porozumieniu z Departamentem Techniki.

3. W zakresie kwalifikowania jakości sprzętu należy w ramach przedsiębiorstwa przeprowadzić instruktaż przy udziale fachowych przedstawicieli oddziałów sprzętowych.

§ 4. Pracownik w granicach swych kwalifikacji zawodowych obowiązany jest:

1) wykonywać roboty zgodnie z obowiązującymi warunkami technicznymi podanymi w K.N. i C.J. oraz uzupełniającymi warunkami wprowadzonymi przez kierownika przedsiębiorstwa,
2) powiadomić kierownika robót lub majstra o każdym przypadku zauważonych braków w pracy wykonywanej przez siebie i w pracy swoich poprzedników oraz wad w dostarczonym mu materiale i sprzęcie.

§ 5. 1. Majster ma obowiązek dokonywania oceny, czy zgłoszone przez pracownika zastrzeżenia co do wad w materiale lub sprzęcie są słuszne.

2. Majster obowiązany jest sprawdzić obmiar i przeprowadzić odbiór robót wykonanych przez poszczególnych pracowników lub zespoły albo brygady specjalizowane i porównać ilość wykonanej roboty z ilością podaną w przedmiarze.

3. Majster ma obowiązek oceny jakości wykonanych robót i zakwalifikowania ich jako:

1) roboty wykonane zgodnie z obowiązującymi warunkami technicznymi i nadające się do przyjęcia.
2) roboty wykonane z usterkami i nadające się do przyjęcia po usunięciu usterek,
3) roboty wykonane z usterkami, których nie można usunąć bez przeróbki ,ale nadające się do przyjęcia jako roboty o mniejszej wartości,
4) roboty wykonane niezgodnie z warunkami technicznymi nie nadające się do przyjęcia.

4. W przypadkach określonych w ust. 3 pkt 3) — majster obowiązany jest ocenić stopień zmniejszenia wartości wykonanej roboty i postawić wniosek o odpowiednie zmniejszenie zapłaty.

5. Jeżeli dodatkowy nakład doprowadzający zmniejszoną wartość roboty do wartości normalnej wymaga tylko poprawek bez użycia materiałów, należy wezwać pracownika do usunięcia spowodowanej wady, a zmniejszenie wynagrodzenia zastosować w przypadku nieusunięcia wady.

6. W razie wykonania roboty nie nadającej się do przyjęcia, majster obowiązany jest postawić wniosek o niewypłacenie należności za roboty źle wykonane i ewentualny wniosek o zarządzenie zwrotu kosztów zniszczonego materiału.

7. Majster odpowiedzialny jest za ilość i jakość przyjętych robót i za straty, które mogą wyniknąć dla przedsiębiorstwa z powodu przyjęcia robót źle wykonanych.

§ 6. 1. Kierownik robót obowiązany jest kontrolować i koordynować pracę majstrów i odpowiada za ilość i jakość wykonanych robót, a poza tym obowiązany jest sporządzać protokóły dotyczące stwierdzonych wad w materiałach i sprzęcie i przedstawić je władzom przedsiębiorstwa.

2. Kierownik robót jest uprawniony do ustalania cen i należności za roboty wykonane poniżej wymagań technicznych, w porównaniu z cenami ustalonymi w K.N. i C.J. dla robót wykonywanych zgodnie z obowiązującymi warunkami technicznymi po wysłuchaniu opinii rady zakładowej.

II. Zwiększenie dyscypliny płac.

§ 7. 1. Zlecenia robocze (karty akordowe) należy wystawiać przed przystąpieniem do wykonania powierzonej pracy.

2. Przy wystawianiu zleceń, o których mowa w ust. 1, należy przestrzegać przepisów instrukcji z 1950 r. Ministra Budownictwa określającej sposób i zasady wypełniania poszczególnych rubryk zleceń. Dotyczy to szczególnie dokonania dokładnego opisu robót zgodnego z powierzoną pracą, podania ilości robót zleconych do wykonania, normy i ceny jednostkowej.

3. Po wykonaniu powierzonej pracy oraz odbiorze i obmiarze robót należy w zleceniu roboczym dokładnie wpisać wykonaną ilość i czas faktycznie użyty na wykonanie odebranej roboty.

§ 8. 1. Przy pracach akordowych należy stosować wprowadzone w resorcie Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli katalogi norm i cen jednostkowych, oraz zakładowe normy pracy prawidłowo opracowane i zatwierdzone zgodnie z zarządzeniem Nr 127 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 19.X.1951 r. w sprawie zatwierdzania, upowszechniania i dokonywania zmian norm pracy. (Dz. Urz. Min. Bud. Nr 14, poz. 133).

2. Przy pracach wykonywanych w systemie dniówki z premią należy ściśle przestrzegać przepisów Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie (załącznik Nr. 15). Należy unikać rozszerzającej wykładni tych przepisów i stosować w najwęższym zakresie akordowy system płac.

3. Przy pracach, które ze względu na swój szczególny charakter nie mogą być wykonywane akordowym systemem płac, należy ściśle stosować przepisy Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie.

W szczególności dotyczy to przepisów zaszeregowania odpowiednich pracowników.

4. Nie jest dopuszczalne wykonywanie pracy objętej jednym zleceniem przez tych samych pracowników w różnych systemach płac jednocześnie.

§ 9. 1. Zabrania się wykonywać według systemu dniówkowego i dniówki z premią robót, dla których są ustalone i wprowadzone normy pracy, bądź też takich robót, dla których w myśl obowiązujących przepisów powinna być opracowana norma pracy.

2. Skatalogowanie i przegląd zakładowych norm pracy należy niezwłocznie zakończyć i wprowadzić bieżąco opracowanie i katalogowanie tych norm.

3. Przy obsadzaniu stanowisk roboczych (miejsc pracy) należy dążyć do zapewnienia pracownikom takich prac, których kategoria odpowiada ich grupom osobistego zaszeregowania.

§ 10. 1. Pracownicy zatrudnieni według zasad systemu akordowego powinni otrzymywać wynagrodzenie odpowiadające ilości wykonanych robót i właściwym cenom jednostkowym.

2. W przypadkach kiedy wynagrodzenie pracownika zatrudnionego według zasad systemu akordowego nie osiągnie wynagrodzenia obliczonego według systemu dniówkowego, czyli, będzie niższe od iloczynu przepracowanych godzin przez stawkę za godzinę pracy według osobistego zaszeregowania, kierownik robót może zezwolić na wypłacenie wynagrodzenia równego wynagrodzeniu w systemie dniówkowym tylko w tym przypadku, gdy stwiedzi, że nieosiągnięcie tego zarobku nie wynikło z niedbalstwa, nieumiejętności, złego zorganizowania pracy przez pracownika, potrącenia za zbra-

kowaną robotę lub z innych przyczyn uzależnionych wyłącznie od pracownika.

§ 11. 1 Pracownik może otrzymać wynagrodzenie za przestój przez niego niezawiniony tylko w przypadkach gdy:
1) przestój nie mógł być przez niego z góry przewidziany, a zawiadomił o nim kierownika robót lub osobę przez niego wyznaczoną natychmiast po powstaniu przestoju:
2) uprzedził kierownika robót lub osobę przez niego wyznaczoną bezpośrednio po stwierdzeniu niebezpieczeństwa powstania przestoju, jeżeli powstanie przestoju powinien był z góry przewidzieć.

2. Kierownik robót wyznaczy osobę której powinni pracownicy składać meldunki o przestojach (wymienionych w ust. 1).

§ 12. 1. Organizacja robót i miejsc pracy w zespołach i brygadach powinna być zgodne z zasadami podanymi w przepisach K.N. i C.J. Zasady te mogą ulec zmianie w przypadkach gdy nowe stosowane formy organizacyjne usprawnią roboty i gwarantują postęp techniczny oraz obniżają koszty produkcji.

2. O ile K.N. i C J. przewiduje wykonanie pracy przez zespół pracowników, należy obliczać zarobek według cen przewidzianych dla pracy zespołowej.

Wykonywanie tej pracy przy innym systemie organizacji np. indywidualnie nie może spowodować odmiennego sposobu obliczania zarobków. Taki odmienny sposób obliczania jest niedozwolony i nie może być podstawą wypłaty.

3. W przypadkach wprowadzenia do wykonawstwa robót nowej metody dla której K.N. i C.J. nie przewiduje norm i cen jednostkowych należy dokonać rozrachunku według ustalonych w K.N. i C.J. cen jednostkowych dla tychże robót wykonywanych dotychczasową metodą, przystępując niezwłocznie do opracowania nowej normy czasu uwzględniającej zmianę w sposobie i w warunkach wykonania.

§ 13. 1. Zobowiązuje się kierowników robót do niezwłocznego przenoszenia pracowników, których na skutek przestoju nie można zatrudnić przy pracach odpowiadających ich kwalifikacjom, do prac zastępczych o istotnym znaczeniu gospodarczym, a w razie braku takich prac zastępczych lub gdy zachodzi niebezpieczeństwo przedłużenia okresu przestoju ponad 5 dni — do niezwłocznego postawienia do dyspozycji kierownictwa przedsiębiorstwa zbędnych pracowników w celu zatrudnienia ich w innym miejscu pracy w obrębie tego samego przedsiębiorstwa. Pracowników zatrudnionych przy pracach zastępczych należy opłacać zgodnie z przepisami § 10.

2. Zatrudnianie pracowników wykwalifikowanych przy pracach wymagających mniejszych kwalifikacji należy ograniczyć do przypadków uwarunkowanych wyjątkowymi okolicznościami, o zatrudnienie ich przy pracach nie wymagających kwalifikacji (prace placowe, transportowe, porządkowe itp.) należy traktować jako przestoje i do tych pracowników zastosować przepisy ust. 1.

3. Należy dążyć do wyeliminowania z prac wykonywanych przez pracowników wykwalifikowanych wszelkich operacji i zabiegów mających cechy pracy niewykwalifikowanej, tak aby przy wykonywaniu pracy pracownik wykwalifikowany wykonywał czynności fachowe.

III. Odpowiedzialność materialna.

§ 14. Nie wypłaca się wynagrodzenia:
1) gdy robota wykonana przez pracownika przedsiębiorstwa budowlano-montażowego w całości została zabrakowana jako wykonana niezgodnie z obowiązującymi technicznymi wymaganiami, albo
2) gdy nastąpił przestój w robocie, a pracownik nie zawiadomił natychmiast o przestoju kierownika robót lub osobę przez niego upoważnioną.

§ 15. W przypadku, gdy robota z winy pracownika została wykonana w ten sposób, że wartość jej została zmniejszona albo zachodzi potrzeba dodatkowego nakładu materiału i robocizny dla uzyskania normalnej jej wartości, pracownik otrzymuje wynagrodzenie zmniejszone o kwotę, o jaką zmniejszona zastała wartość roboty wskutek jej nienależytego wykonania.

§ 16. Zarządzenie niewypłacenia albo zmniejszenia wynagrodzenia wydaje kierownik robót na wniosek majstra po wysłuchaniu opinii przedstawiciela rady zakładowej.

Zażalenie pracownika na niewypłacenie wynagrodzenia bądź też zmniejszenie wynagrodzenia rozpatruje organ, któremu bezpośrednio podlega kierownik robót. Złożenie zażalenia nie wstrzymuje wykonania decyzji kierownika robót.

§ 17. W przypadku zniszczenia materiału wskutek wykonania, wbrew zarządzenia kierownika robót, roboty, ktore następnie zostały zbrakowane — uiszczenie przez pracownika odszkodowania tytułem zwrotu wartości zniszczonych materiałów może być rozłożone na uzgodnione z nim raty. W razie odmowy przez pracownika uiszczenia wartości zniszczonych materiałów — sprawę należy kierować na drogę sądową.

§ 18. Pokrycie szkód i strat spowodowanych przez kierownika robót, majstra lub inne osoby zatrudnione na budowie, wskutek niewykonania ciążących na nich obowiązków, dotyczących obmiaru i odbioru robót oraz kontroli w zakresie funduszu płac i w ogóle dyscypliny płac i norm, może być rozłożone na raty uzgodnione z pracownikiem którego obciąża obowiązek pokrycia strat. W braku takiej zgody sprawę należy skierować na drogę sądową.

Sprawy o szkody i straty kieruje do sądu dyrektor przedsiębiorstwa albo osoba przez niego upoważniona.

IV. Pouczenie załóg i nadzór nad wykonaniem,

§ 19. Dyrektorzy przedsiębiorstw wydadzą zarządzenia, instrukcje, polecenia i wskazówki wykonawcze niezbędne do ścisłego stosowania postanowień uchwały Nr 292 Prezydium Rządu oraz przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 20. Dyrektorzy przedsiębiorstw zarządzą przeprowadzenie do dnia 20. VI br. na budowach narad wytwórczych, na których zostaną podane do wiadomości postanowienia uchwały Nr. 292 Prezydium Rządu, przepisy niniejszego zarządzenia oraz polecenia i wskazówki wykonawcze dyrektora przedsiębiorstwa i podległych mu organów. Należy ponadto podać do wiadomości pracowników, gdzie mają zaznajomić się z przepisami i aktami normatywnymi.

§ 21. Dyrektorzy przedsiębiorstw wyznaczą pracowników, którzy będą sprawowali ścisłą kontrolę przestrzegania postanowień uchwały i przepisów zarządzenia i będą im przedstawiać periodyczne sprawozdania, uwagi i wnioski.

§ 22. Radcowie prawni przedsiębiorstw powinni być włączeni do załatwiania spraw kierowanych do sądu.

§ 23. Dyrektorzy Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego: Warszawa, Śląsk, Północ, Południe i Zachód Centralnego Zarządu Robót Instalacyjnych, Centralnego Zarządu Sprzętu i Mechanizacji oraz Dyrektor Naczelny Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych:
1) odpowiedzialni są za właściwe zorganizowanie i sprawowanie nadzoru nad ścisłym wykonaniem przez dyrektorów przedsiębiorstw i podległe im organa nałożonych na nich obowiązków w zakresie przestrzegania postanowień uchwały i zarządzenia;
2) zostają zobowiązani do osobistego czuwania nad sprawowaniem przez Centralny Zarząd nadzoru i nad stosowaniem właściwych sankcji w stosunku do dyrektorów przedsiębiorstw w przypadku zaniedbania przez nich wykonania obowiązków;
3) włączą radców prawnych Centralnych Zarządów do sprawowania kontroli załatwiania spraw sądowych przez radców prawnych przedsiębiorstw.

§ 24. Do czuwania nad ścisłym stosowaniem w resorcei uchwały Nr 292 Prezydium Rządu wyznaczam Dyrektorów Departamentu Techniki oraz Zatrudnienia i Płac, każdego we właściwym zakresie działania.

V. Termin wejścia w życie i sprawozdania.

§ 25. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

2. Dyrektorzy Centralnych Zarządów, Dyrektor Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych oraz dyrektorzy przedsiębiorstw wydadzą wszelkie dyspozycje wykonawcze w takim terminie, aby do dnia 1 lipca 1952 roku, postanowienia uchwały i przepisy zarządzenia w pełni były stosowane na budowach.

§ 26. Dyrektorzy Centralnych Zarządów i Dyrektor Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych przedstawiają do dnia 30 czerwca sprawozdanie z wykonania zarządzenia.

Minister: **R. Piotrowski**

119.

ZARZĄDZENIE Nr 112

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 maja 1952 r.

w sprawie sprawozdawczości operatywnej zakładów przemysłowych wydzielonych i interwencyjnych z produkcji i zbytu stolarki budowlanej typowej.

(L. dz. IX/120/0/25/52)

W celu zapewnienia terminowości oraz kontroli dystrybucji stolarki typowej, zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się z dniem 1 czerwca 1952 r. sprawozdawczość operatywną z produkcji i zbytu typowych okien i drzwi.

2. Obowiązek sprawozdawczy w wymienionym zakresie reguluje „Instrukcja w sprawie sprawozdawczości operatywnej zakładów przemysłowych i interwencyjnych z produkcji i zbytu okien i drzwi", stanowiąca załącznik do zarządzenia, zatwierdzona przez Główny Urząd Statystyczny.

§ 2. Jednostką sprawozdawczą jest każdy zakład prefabrykacji i produkcji pomocniczej produkujący okna i drzwi, podległy Zakładom Produkcji Elementów Budowlanych, lub Zjednoczeniom Budownictwa Miejskiego.

§ 3. Jednostki sprawozdawcze sporządzają sprawozdania operatywne dnia 1-ego i 16-ego każdego miesiąca w 5 egzemplarzach, przesyłając je do dnia 4-ego i 19-ego każdego miesiąca według następującego rozdzielnika:

1 egzemplarz — jednostka bezpośrednio nadrzędna
„ — właściwy Centralny Zarząd
„ — Departament Produkcji Pomocniczej Ministerstwo Bud. M. i Osiedli.
„ — Centralny Zarz. Zaopatrzenia B. M.
„ — pozostaje w aktach

§ 4. Formularze do sprawozdawczości operatywnej jednostki sprawozdawcze sporządzają we własnym zakresie ściśle według wzoru podanego w instrukcji. Każdy formularz powinien być zaopatrzony klauzulą: „Zatwierdzone przez G.U.S. dnia 5.V.1952 za Nr 5".

§ 5. Pierwsze sprawozdanie obejmujące okres od 1.I.1952 do 31.V.1952 r. jednostki sprawozdawcze prześlą według podanego w § 3. rozdzielnika w terminie do dnia 19-ego czerwca 1952 r.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1952 r.

Minister: **R. Piotrowski**

Załącznik do Zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 112

Zatwierdzone przez G.U.S. dnia 5.V.1952 r. za Nr 4.

INSTRUKCJA

w sprawie sprawozdawczości operatywnej zakładów przemysłowych i interwencyjnych z produkcji i zbytu okien i drzwi.

1. Sprawozdanie operatywne według załączonego wzoru obejmuje okna i drzwi znormalizowane oraz okna i drzwi nieznormalizowane lub powtarzalne, których produkcja w okresie sprawozdawczym w każdym z poszczególnych asortymentów (typów, wymiarów), wynosiła conajmniej 20 m^2. Okna i drzwi różne w kompletach, produkowane w ilościach mniejszych niż 20 m^2 należy podawać w jednej pozycji zbiorczej obejmującej produkcję w m^2 ogółem.

2. Jednostką sprawozdawczą jest każdy zakład prefabrykacji i produkcji pomocniczej produkujący okna i drzwi jak w punkcie 1.

3. Zakłady sporządzają sprawozdanie operatywne według załączonego wzoru każdego 1 i 16 dnia miesiąca w 5-ciu egzemplarzach, z których jeden przesyłają jednostce nadrzędnej, drugi właściwemu C.Z.-dowi trzeci Min. Bud. Miast i Osiedli Departament Produkcji Pomocniczej, czwarty C.Z.Z.B.M. w terminie 4-ro dniowym po okresie sprawozdawczym (dn. 4 i 19 każdego miesiąca), a piąty pozostaje w aktach zakładu.

4. Wyjaśnienia szczegółowe:

Tabela 1

W rubryce 2 — podać wyroby z podziałem na asortymenty i typy (wymiary).

W rubryce 3 — podać oznaczenie typu lub asortymentu wyrobu wg. symboliki Polskich Norm, a dla nie znormalizowanych — wymiary

Przykład w odniesieniu do drzwi — PSm. 80

W rubryce 4 — podać jednostkę miary wg. wykazu

W rubryce 5 — podać ilość wg. stanu na początku okresu sprawozdawczego w magazynie.

Ilość wg. stanu w końcu okresu sprawozdawczego w magazynie podaje się w rubryce 8 i 9:

W rubryce 8 — ilości na które nie przyjęto dotychczas zamówień lub przyjęte zamówienia anulowano.

W rubryce 9 — ilości zadysponowane dla odbiorców na podstawie aktualnych, przyjętych zamówień.

W rubryce 10 — podać ilości pozostające do wykonania w ramach aktualnych, przyjętych a niewykonanych zamówień. Dotyczy to zarówno zamówień, których realizację rozpoczęto, jak i nierozpoczęto.

Tabela 2 obejmuje ilości wyrobów, podane w tabeli i w rubryce 7 w rozbiciu na poszczególnych odbiorców.

Nazwy odbiorców należy wypisać w rubrykach nagłówkowych pod napisem „Wysłano odbiorcom w okresie sprawozdawczym".

Rubryka „razem" w odniesieniu do poszczególnych pozycji (wyrobów) powinna odpowiadać rubryce 7 tabeli 1.

Załącznik do Zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 112

Zatwierdzone przez GUS. dnia 5.V.1952 r. za Nr 5

(pieczęć zakładu)

SPRAWOZDANIE OPERATYWNE

z produkcji i zbytu okien i drzwi w/g ilości

w okresie od . . . . . , do . . . .

Tabela 1

L. p.	Wyszczególnienie wyrobów według asortymentów	Oznaczenie — typ	Jedn. miary	Stan na początku okresu sprawozd.	Wykonanie w okresie sprawozd.	Wysłane odbiorcom w okresie sprawozd.	Stan w magazynie w końcu okresu sprawozdawczego		Pozostaje do wykonania wg stanu przyjętych zamówień	Uwagi
							wolne	zadysp.		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Tabela 2

L. p.	Wyszczególnienie wyrobów według asortymentów	Oznaczenie	Jedn. miary	Wysłane odbiorcom w okresie sprawozdawczym							Uwagi
										Razem	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

. . . . . . dnia . . . . . . 195 . . r

Kierownik Zakładu

. . . .

120.

ZARZĄDZENIE Nr 114

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 3 czerwca 1952 r.

w sprawie powołania Komisji Programowej Szkolnictwa zawodowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli

(L. dz. D XIV/127/2/3548/52)

Na podstawie § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 277) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się Komisję Programową Szkolnictwa Zawodowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli, zwaną w dalszym ciągu „Komisją".

§ 2. Do zakresu działania Komisji należy:

1) opiniowanie programów nauczania dla szkół i kursów i merytoryczne uzgadnianie ich z właściwymi jednostkami organizacyjnymi Ministerstwa;

2) analizowanie istniejących programów nauczania dla szkół i kursów celem ich aktualizacji.

§ 3. 1) Komisja działa przy Departamencie Szkolenia zawodowego, do którego należy obsługa techniczna jej prac.

2) Dyrektor Departamentu Szkolenia Zawodowego na wniosek Komisji zleca wykonanie prac programowych poszczególnym autorom.

3) Na autorów prac programowych Komisja typuje zarówno swoich członków jak i rzeczoznawców spoza swego grona.

§ 4. 1) Przewodniczącego Komisji powołuje Minister na wniosek Dyrektora Departamentu Szkolenia Zawodowego.

2) Pozostałych członków Komisji powołuje Minister na wniosek Dyrektora Departamentu Szkolenia Zawodowego, uzgodniony uprzednio z Dyrektorem Departamentu Kadr.

§ 5. W przypadkach umotywowanych istotną potrzebą, dla zreferowania zagadnień specjalnych przewodniczący Komisji może powołać do uczestnictwa w posiedzeniach Komisji rzeczoznawców.

§ 6. Tryb postępowania Komisji określi regulamin zatwierdzony przez Dyrektora Departamentu Szkolenia zawodowego.

§ 7. Przewodniczący przedkłada Ministrowi kwartalne sprawozdania z działalności Komisji.

§ 8. Przewodniczący, członkowie Komisji i rzeczoznawcy otrzymują za udział w posiedzeniach wynagrodzenie w wysokości: 45.— zł dla przewodniczącego i 30.— zł dla członka Komisji oraz rzeczoznawcy. Za prace zlecone (umowa o dzieło) wyżej wymienieni otrzymują wynagrodzenie w/g stawek ustalonych przez Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego.

§ 9. Wydatki związane z działalnością Komisji włącznie z wynagrodzeniem rzeczoznawców i kosztami projektów wymienionych w § 2 pkt. 1,2 oraz w § 3 pkt. 2, 3 — pokrywane są z kredytów Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — część 21, dział 10, rozdział 1, § 1, poz. F, § 3, poz. C i § 5, poz. A.

§ 10. Zarządzenie obowiązuje od 1 stycznia 1952 r.

Minister: **R. Piotrowski**

121.

OKÓLNIK Nr 36.

Ministra Budownictwa Miast i Osiedli

z dnia 28 maja 1952 r.

w sprawie komisji w przedsiębiorstwach

(L. dz. GM/3/6314/52)

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) z dnia 11. IV. 1952 r. w sprawie powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych oraz organizacjach spółdzielczych (Mon. Pol. Nr A-34, poz. 490), zwanego w dalszym ciągu zarządzeniem Przewodniczącego P.K.P.G. przesyła się następujące dodatkowe wyjaśnienia:

§ 1. Ilekroć w niniejszym okólniku jest mowa o Centralnych Zarządach (CZ), należy przez to rozumieć podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli Centralne Zarządy oraz Przedsiębiorstwo Robót Wydzielonych.

§ 2. 1. Władzą nadrzędną, o której mowa w § 5 ust. 1 i 5 zarządzenia Przewodniczącego PKPG jest dla przedsiębiorstw dyrektor Centr. Zarządu.

2. Sprawy związane ze sprawowaniem przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nadzoru w powyższym zakresie nad Przedsiębiorstwem Robót Wydzielonych załatwia Gabinet Ministra.

§ 3. 1. C.Z., które w nadzorowanych przez siebie przedsiębiorstwach posiadały w dniu 30.IV.1952 r. komisje, zgłoszą w terminie do dnia 10.VI.1952 r. do Gabinetu Ministra wykazy tych komisji sporządzone według załączonego wzoru (zał. Nr 1.).

2. W odniesieniu do komisji powołanych przed dniem 30.IV.1951 r. właściwe CZ przed przesłaniem do Gabinetu Ministra wykazu zgodnie z § 10 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego PKPG określą wysokość wynagrodzenia za udział w posiedzeniach.

§ 4. 1. C.Z. przesyłać będą do Gabinetu Ministra w ciągu pierwszych 5 dni każdego kwartału sporządzone według zał. wzoru (zał. Nr. 2) wykazy komisji powołanych w nadzorowanych przedsiębiorstwach w kwartale poprzedzającym.

2. Pierwsze wykazy prześlą CZ za kwartał III 1952 r. Wykazami tymi należy również objąć komisje, utworzone w drugim kwartale, a nie zgłoszone w wykazie, o którym mowa w § 3.

Minister **R. Piotrowski**

MINISTERSTWO BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Centralny Zarząd

Załącznik Nr 1 do okólnika Nr 36 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli

WYKAZ KOMISJI POWOŁANYCH W NADZOROWANYCH PRZEDSIĘBIORSTWACH

wg. stanu na dzień 30.IV. 1952 r.

L. p.	Nazwa komisji	Data powołania	Podstawa powołania	Zadania	Skład osobowy	Czas trwania	Wysokość wynagrodzenia	Kredyty budżetowe	Uwagi

(miejscowość), dn. . . . . 195 . . r.

Dyrektor

MINISTERSTWO BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Centralny Zarząd

Załącznik Nr 2 do okólnika Nr 36 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli

WYKAZ KOMISJI W NADZOROWANYCH PRZEDSIĘBIORSTWACH

w . . . . . kwartale 1952 r.

L. p.	Nazwa komisji	Data powołania	Podstawa powołania	Czas trwania	Uwagi

(miejscowość), dn. . . . . 195 . . r.

Dyrektor

122.

OKÓLNIK Nr 37.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 maja 1952 r.

w sprawie użytkowania samochodów osobowych

(L. dz. CZZ/73/12384/52)

(L. dz. SWG/2315/52)

Nawiązując do okólnika Nr. 19 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1948 r. Nr. O-II-d-2/14/48 w sprawie używania osobowych pojazdów mechanicznych i okólnika Nr. 4 z dnia 30 stycznia 1950 r. o samochodach funkcyjnych· o służbowym i poza służbowym używaniu pojazdów mechanicznych o garażowaniu oraz wprowadzeniu kontroli społecznej w gospodarce samochodowej (Monitor Polski A-17 poz. 177) w oparciu o Uchwałę Prezydium Rządu z dnia 6.IX.1950 r. w sprawie oszczędności paliw i smarów w gospodarce samochodowej i rolnej (Monitor Polski A-98 poz. 1135) oraz powołując się na okólnik Nr. 40 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1952 r. w sprawie zasad używania środków lokomocji do przejazdów miejscowych we władzach, urzędach i przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski A-20 poz. 249) — zarządzam co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Samochody osobowe w resorcie Budownictwa Miast i Osiedli, z wyjątkiem obsługujących Ministra i Podsekretarzy Stanu, należą do grupy samochodów dyspozycyjnych (D).

Zadaniem ich jest ułatwienie i usprawnienie pracy jednostek organizacyjnych, wobec czego nie mogą być przydzielone do wyłącznego użytku jednej osoby.

§ 2. W każdej jednostce samochody tworzą kolumnę, a dyspozycja nimi należy do kierownika jednostki lub do wyznaczonego przez niego pracownika. W części departamentalnej Ministerstwa dysponuje samochodami Naczelnik Samodzielnego Wydziału Gospodarczego.

§ 3. Użycie samochodu w dni wolne od pracy wymaga każdorazowo zezwolenia kierownika jednostki według załączonego wzoru Nr. 1 które musi być dołączone do karty drogowej samochodu i z nią przechowywane. Od przepisu tego nie są zwolnione wyjazdy kierownika jednostki.

§ 4. Użycie samochodów osobowych poza promień wyjazdu ustalony przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli w okólniku Nr 48 (Dz. U. Min. Bud. Miast i Osiedli Nr. 15, poz. 147 z dnia 15.XII.1951 r.) na odcinkach o dogodnej komunikacji środkami publicznymi winno być ograniczone do istotnie wyjątkowych przypadków, w których decyduje pilny interes przedsiębiorstwa lub też gdy użycie pojazdu po-

zwoli na szybkie załatwienie spraw, wymagających obecności w kilku oddziałach terenowych podczas jednego wyjazdu (np: kontrola, nadzorowanie budów itp.).

§ 5. 1. Jednostka służbowa, na którą jest zarejestrowany samochód, może go oddać do użytkowania na czas ściśle określony innej jednostce służbowej na jej wniosek pisemny, oddelegowując jednocześnie na ten czas kierowcę samochodu.

2. Zgodnie z § 7 ust. 3 i 4 Uchwały Nr. 104 Prezydium Rządu z dnia 1.III.1952 r. w sprawie trybu rozdzielnictwa pojazdów samochodowych (Monitor Polski A-23 poz. 297), każde delegowanie pojazdu samochodowego do innej jednostki na okres dłuższy niż tydzień wymaga mojej zgody. Delegowanie pojazdu samochodowego nie może przekroczać okresu 3 miesięcy. W przypadkach powyższych należy zamieścić w karcie drogowej pojazdu w rubr. „U w a g i“ notatkę „w używaniu . . . . “ (nazwa jednostki używającej).

§ 6. 1. Oddanie do użytku samochodu pracownikowi lub zespołowi pracowników dla celów niesłużbowych jest dopuszczalne za zwrotem kosztów, obliczonych według zasad zarządzeń Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 8.II. 1951 r. i z dnia 12.VI.1951 r. (Dz. T. Z.K. Nr 5 poz. 44. i Nr. 11 poz. 115) i tylko w razie istotnie ważnej i koniecznej potrzeby pracownika lub też ważnych i uzasadnionych społecznie potrzeb zespołu pracowników, po zaznajomieniu się z opinią Rady Miejscowej/Zakładowej. W przypadkach nagłych oddanie samochodu do użytku może nastąpić bez zasięgania powyższej opinii.

2. W przypadkach, przewidzianych w poprzednim ustępie, należy w karcie drogowej samochodu zamieszczać w rybryce **„uwagi“ notatkę „wyjazd pozasłużbowy na koszt użytkownika“**, a po uregulowaniu należności odnotować pod notatką datę i Nr dowodu wpłaty oraz uiszczoną kwotę, przekazując ją niezwłocznie na dochód Skarbu Państwa.

3. Za przestrzeganie postanowień niniejszego paragrafu, nie wyłączając oceny konieczności lub potrzeby wyjazdu pozasłużbowego, odpowiada osoba, dysponująca w jednostce służbowej kolumną samochodową.

§ 7. Wszystkie wyjazdy samochodami służbowymi muszą się mieścić w ramach ustalonych na ten cel kredytów.

§ 8. Zabrania się używać samochodów w przypadkach, gdy trasa jazdy w jedną stronę wynosi poniżej kilometra.

§ 9. Każdy wyjazd musi być wpisany do karty drogowej. Dotyczy to nie tylko samochodów osobowych, ale wszelkich pojazdów mechanicznych. Winny niewpisania wyjazdu do karty drogowej pokryje koszt wyjazdu niezależnie od celu, w jakim pojazd został użyty.

§ 10. Nauka jazdy na samochodach służbowych jest zabroniona.

§ 11. Zabrania się prowadzenia pojazdów przez użytkowników. Kierowcy nie wolno dopuścić innej osoby do kierowania swym samochodem. Wyjątek stanowi kontroler stanu technicznego lub majster, którzy sprawdzają stan pojazdu oraz osoba pisemnie upoważniona do kierowania przez przełożonego jednostki służbowej, do której należy samochód. W każdym jednak przypadku kierowca winien znajdować się w samochodzie, jako odpowiedzialny za pojazd.

§ 12. Na dojazdy do i z miejsca pracy zezwala się:

a) kierownikom jednostek organizacyjnych i
b) pracownikom, którzy uzyskują zezwolenia kierownika jednostki organizacyjnej, wydane w porozumieniu z Podst. Org. Part. PZPR oraz Radą Miejscową (Zakładową) z uwagi na stan zdrowotny pracownika, pełnioną przez niego funkcję oraz miejscowe warunki komunikacyjne, uwzględniając konieczność oszczędności.

§ 13. 1. Dowożenie do i z miejsca pracy może odbywać się tylko w granicach miasta, będącego siedzibą jednostki organizacyjnej. W przypadkach, gdy zachodzi konieczność dowożenia do i z miejsca pracy, położonego poza granicami administracyjnymi miasta miejsca zamieszkania pracownika, zezwolenie wydaje przełożony wyższego szczebla, kierując się zasadami podanymi w § 12.

2. Przy dowożeniu do i z miejca pracy należy bezwzględnie przestrzegać zasady łączenia dojazdów jednokierunkowych.

3. Kierownicy jednostek organizacyjnych legitymują się wobec organów kontrolnych legitymacją służbową. Pracownicy stale dowożeni do i z miejsca pracy winni mieć zezwolenie na piśmie. Pracownicy zabierani przez upoważnionego do korzystania z dojazdów, zezwoleń takich nie potrzebują.

§ 14. Zabrania się organizowania stałych dyżurów samochodów służbowych poza godzinami urzędowania.

II. Postanowienia szczególne.

A. Użytkowanie samochodów w Centrali Ministerstwa (obsługa części departamentalnej).

§ 15. Użycie samochodu poza granicami m. st. Warszawy lub dla wystąpień oficjalnych może nastąpić za zgodą moją lub Podsekretarza Stanu.

§ 16. W godzinach urzędowania przydział samochodów do wyjazdów służbowych pracowników Centrali Ministerstwa następuje na podstawie zapotrzebowania wg. ustalonego przez Samodzielny Wydział Gospodarczy wzoru, podpisanego przez Dyrektora lub V-Dyrektora Departamentu (Samodzielnego Wydziału).

§ 17. Zagarażowanie samochodów powinno nastąpić najpóźniej w ciągu 1 godziny po ukończeniu godzin urzędowych. Kierowcy, którzy nie odwożą do domów Dyrektorów Departamentów, mają obowiązek zjeżdżać do garażu bezpośrednio po zakończeniu urzędowania.

§ 18. Z dojazdów samochodami służbowymi z miejsca zamieszkania do miejsca pracy i z powrotem bezpośrednio po godzinach urzędowych mogą korzystać wyłącznie Dyrektorzy Departamentów (Naczelnicy Samodzielnych Wydziałów) oraz inni pracownicy, jeżeli jest miejsce w samochodzie i jadą po tej samej trasie.

§ 19. W dniach posiedzeń kolegium lub organizowanych przeze mnie lub Podsekretarzy Stanu konferencji z udziałem Dyrektorów Departamentów i Naczelnych Dyrektorów Centralnych Zarządów, Samodzielny Wydział Gospodarczy wyznaczy w porozumieniu z Gabinetem Ministra 1-4 samochodów w celu odwiezienia uczestników kolegium (konferencji) do miejsca zamieszkania. Samochody mogą być zarówno Samodzielnego Wydziału Gospodarczego, jak i Centralnych Zarządów po uprzednim zawiadomieniu przez Samodzielny Wydział Gospodarczy odnośnego Centralnego Zarządu, biorącego udział w kolegium (konferencji), o wyznaczeniu samochodu do odwiezienia uczestników.

B. Użytkowanie samochodów w Centralnych Zarządach, Zarządzie Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych, Instytucie Urbanistyki i Architektury i Instytucie Budownictwa Mieszkaniowego.

§ 20. Korzystanie z samochodów służbowych odbywa się na zasadach ujętych w Części I. §§ 1-14. Ponadto ustala się:

1. W przypadkach pracy któregokolwiek z członków Dyrekcji po godzinach urzędowych, może być zatrzymany jeden samochód, o ile jednostka organizacyjna nie dysponuje kredytami na taksówki.
2. W przypadku organizowania zjazdów i konferencji przy udziale Zjednoczeń (przedsiębiorstw) zamiejscowych — pozostawianie samochodów dla zaspokojenia potrzeb komunikacyjnych uczestników zjazdu (konferencji) pozostawia się uznaniu Dyrektorów.
3. CZBM-Warszawa, organizując konferencje przy udziale Zjednoczeń miejscowych po godzinach służbowych, ustala każdorazowo, ile pojazdów z których Zjednoczeń pozostaje do rozwiezienia uczestników konferencji.

C. Użytkowanie samochodów w Zjednoczeniach (przedsiębiorstwach zakładach).

§ 21. Użytkowanie samochodów w Zjednoczeniach (przedsiębiorstwach, zakładach) odbywa się na zasadach podanych w Części I. §§ 1-14.

Ponadto ustala się:

1. godziny zagarażowania poszczególnych samochodów określają Dyrektorzy Zjednoczeń (przedsiębiorstw, zakładów), biorąc pod uwagę miejscowe warunki i wymagania produkcji.

III. Postanowienia końcowe.

§ 22. Wszystkie jednostki organizacyjne opracują na podstawie powyższych zasad wewnętrzne regulaminy użytkowania samochodów służbowych.

§ 23. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1952 r. Jednocześnie uchyla się:

1. Okólnik Nr. 50 z dnia 7 listopada 1950 r. w sprawie użytkowania samochodów osobowych (L. dz. V/14324/50) (Dz. Urz. Ministerstwa Budownictwa Nr. 14, poz. 174).

2. Zarządzenie Wewnętrzne Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dn. 21 maja 1951 r. w sprawie gospodarki samochodami służbowymi L. dz. WG./2/1413/51.

3. Pismo z dnia 10 listopada 1951 r. w sprawie zakazu używania samochodów służbowych dla celów prywatnych L. dz. WG/2/4901/51.

Minister **R. Piotrowski**

Zał. Nr. 1 do Okólnika Nr 37
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli

. . . .
(jednostka organizacyjna) (miejscowość, data)

ZEZWOLENIE

Zezwala się na użycie samochodu osobowego Nr w dn . . . .
przez Ob. . . . .
na trasie. . . . .
w celu . . . .

. . . .
podpis Kierownika jednostki służbowej

Załącznik Nr 2 do Okólnika Nr 37 Ministra
Budownictwa Miast i Osiedli

TABELA

opłat za korzystanie z samochodów osobowych przez inne jednostki oraz pracowników do celów pozasłużbowych.

L. p.	Grupy pojazdów osobowych i motocykli	Złotych	
		na 1 godzinę	na 1 km
1	2	3	4
1	Samochody osobowe do 3.000 cm³ wyłącznie	2,50	0,75
	„ „ „ 3.000 „ i powyżej	2,50	1,05
2	Motocykle bez względu na model		
	a) solo	1,30	0,35
	b) z wózkiem bocznym	2,50	0,40

Za używanie państwowych pojazdów samochodowych przez pracownika do innych celów, niż służbowe pobiera się zwrot kosztów zależnych od przebiegu, przewidzianych w rubr. 4 tabeli oraz diety i wynagrodzenia za godziny nadliczbowe kierowcy pojazdu, związane z danym wyjazdem.

Za używanie państwowych pojazdów samochodowych przez inne jednostki służbowe, niż jednostki, do których samochody zostały przydzielone, pobiera się wzrot kosztów niezależnych i zależnych od przebiegu, przewidzianych w rubr. 3 i 4 tabeli.

OBJAŚNIENIA

1. W kosztach należnych od przebiegu rubr. 3 mieszczą się koszty wynagrodzenia kierowcy z wyjątkiem 2a) i inne koszty utrzymania niezwiązane z jazdą.
2. W kosztach zależnych od przebiegu rubr. 4 mieszczą się koszty paliwa, smarów, obsługi zapobiegawczej i napraw oraz koszty umorzenia wartości gum i pojazdu.
3. Suma kosztów z rubr. 3 za czas i kosztów z rubr. 4 za przebieg stanowi całkowity koszt za pewien okres czasu np: samochód osobowy 1.500 cm³ był dostarczony na przeciąg 48 godzin i w tym czasie wykonał przebieg 120 km. Obliczenie ogólnego kosztu wyniesie:

za czas 43 godz. x 2,50 = 120 zł.
za przebieg 120 km. x 0,75 = 90 zł.

Razem zwrot kosztów dostarczenia w ciągu 48 godzin = 210 zł.

123.

PISMO OKÓLNE Nr. 61.

z dnia 26 maja 1952

w sprawie zawierania umów o dzieło

(Ld. dz. CZ B. Proj./1267/52)

Wobec stwierdzenia istniejących uchybień odnośnie przestrzegania przepisów zawartych w Zarządzeniu Przewodniczącego PKPG z dn. 27.VII. 50 w sprawie trybu zlecania dokumentacji technicznej dla potrzeb planu inwestycyjnego (Biul. PKPG Nr 17 poz. 194) Centralny Zarząd przypomina, że:

I. Biura Projektowe nie mają prawa zlecania innemu biuru projektowemu lub osobie fizycznej wykonania całej dokumentacji technicznej, zamówionej przez inwestora w danym przedsiębiorstwie Biur Projektowych B. M.

II. Przy zlecaniu wykonania części dokumentacji technicznej poza Biura Projektowe
1) innym uspołecznionym biurom projektowym należy uprzednio uzyskać zgodę inwestora, który zamówił dokumentację techniczną
2) osobom fizycznym — należy uprzednio uzyskać zgodę inwestora oraz za pośrednictwem Centralnego Zarządu uzyskać zgodę Ministra Budownictwa Miast i Osiedli

III. Przedsiębiorstwa Biur Projektowych B. M. mogą zlecać wykonanie części dokumentacji technicznej osobom fizycznym za zezwoleniem Obywatela Ministra w przypadkach równoczesnego istnienia warunków następujących:
1) konieczności bezzwłocznego wykonania zamówienia,
2) niemożności wykonania dokumentacji we własnym zakresie przez pracownie projektowe przedsiębiorstw nadzorowanych przez Centralny Zarząd z powodu braku sił fachowych.
3) udzielania zlecenia osobie będącej wybitnym specjalistą.

Zlecane prace nie mogą obejmować prac nie należących bezpośrednio do zakresu działania biur projektowych. Wysokość wynagrodzenia w poszczególnych przypadkach nie może przekraczać kwoty 15.000 zł (piętnastu tysięcy złotych).

IV. Nadesłane do Centralnego Zarządu wnioski o uzyskanie zgody Ministra Budownictwa M. i O. na zlecanie wykonania części dokumentacji przez osobę fizyczną powinny zawierać następujące dane:
1) dokładne określenie jaka część dokumentacji ma być wykonywana poza przedsiębiorstwem.
2) zgodę inwestora na zlecenie części dokumentacji technicznej
3) uzasadnienie konieczności (protokół zlecenia wykonania pracy poza przedsiębiorstwem)
4) nazwisko osoby, której ma być praca zlecona
5) wynagrodzenia za zleconą pracę.

Wzór takiego wniosku załącza się.

V. Przy zlecaniu wykonania pracy poza przedsiębiorstwem należy zawierać umowę wg wzoru ustalonego zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dn. 27.VII.50 r.

VI. Wynagrodzenie zleceniobiorcy za wykonanie dokumentacji w trybie umowy o dzieło składa się z wynagrodzenia za pracę (robocizna bezpośrednia) oraz dodatku ryczałtowego za zużyte własne materiały, światło itp. Wy-

sokość ryczałtowego dodatku ustala się ryczałtowo w wysokości nieprzekraczającej 5% robocizny podstawowej, dla osób fizycznych, natomiast dla spółdzielni wykonujących dokumentację techniczną dodatek ryczałtowy ustala się wg obowiązujących dane spółdzielnie przepisów, ustalających wysokość stawek.

Wysokość wynagrodzenia za pracę ustala się na zasadzie norm, obowiązujących w biurach odpowiedniej specjalności.

VII. Przy zawieraniu umów o dzieło należy stosować rozdział VII Zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dn. 19 lipca 1951 r. w sprawie dostaw, usług i robót na rzecz Skarbu Państwa oraz niektórych kategorii osób prawnych (Mon. Pol. Nr. A-66 poz. 889).

Wzór wniosku

Przedsiębiorstwo Projektowania

Budownictwa Miejskiego . . . .

Oddział w . . . .

Uzyskanie zgody na zlecenie wykonania części dokumentacji

Dyrektor Centralnego
Zarządu Biur Projektowych
Budownictwa Miejskiego

Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego . . . . . . prosi o uzyskanie zgody Obywatela Ministra Budownictwa na zlecenie w drodze umowy o dzieło sporządzenia przez wykonawcę spoza gospodarki uspołecznionej (osobę fizyczną) — część dokumentacji technicznej określonej poniżej:

1. Inwestor: . . . .
. . . .
2. Obiekt . . . .
. . . .
3. Podstawy finansowania dokumentacji technicznej .
. . . .
4. Jaka część dokumentacji ma być sporządzona poza przedsiębiorstwem przez prywatną osobę fizyczną. .
. . . .
5. Dlaczego ta część dokumentacji technicznej nie może być sporządzona w jednej z pracowni przedsiębiorstwa.
. . . .
. . . .
6. Czy jest zgoda inwestora na zlecenie sporządzenia części dokumentacji poza przedsiębiorstwem. . . .
. . . .
7. Wynagrodzenie za opracowanie zleconej części dokumentacji wyniesie . . . .
. . . .
8. Nazwisko i imię osoby, z którą ma być zawarta umowa o dzieło w sprawie wykonania części dokumentacji technicznej; czy jest pracownikiem uspołecznionego zakładu pracy i jakiego . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
9. Podpisy: Kierownika Pracowni . . . . . .
Kier. Wydz. Planowania . . . . .
Szefa Produkcji . . . .
10. Opinia przedstawiciela Rady Zakładowej . . .
. . . .
. . . .

(podpis Dyrektora przedsiębiorstwa)

124.

Pismo okólne Nr. 63.

z dnia 30 maja 1952 r.

w sprawie socjalistycznego współzawodnictwa pracy i realizacji zobowiązań pracowniczych.

(L. dz. D. VII/5/3949/52)

W nawiązaniu do Zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr. 84 z dnia 6 maja 1952 r. w sprawie wprowadzenia w życie uchwał i wytycznych IV Krajowej Narady Budownictwa oraz Zarządzenia Nr 108 z dnia 30.V.1952. r. w sprawie pogłębienia współpracy organów administracji gospodarczej z ogniwami związku zawodowego w zakresie rozwijania socjalistycznego współzawodnictwa pracy — celem zapewnienia szybszej realizacji postulatów w dziedzinie rozwijania socjalistycznego współzawodnictwa pracy i realizacji zobowiązań pracowniczych — zarządza się co następuje:

1. Na naradach wytwórczych, odbywanych na wszystkich budowach, a poświęconych między innymi comiesięcznej ocenie wyników współzawodnictwa — zgodnie z pkt. 3 § 3 wymienionego na wstępie Zarządzenia — kierownicy budów omawiać będą z załogami stan bieżącej realizacji rzeczowych planów budowy i ich perspektywę, wskazując na podstawowe trudności, których usunięcie niezbędne do pomyślnej realizacji planu, leży w znacznej mierze w zasięgu możliwości załóg. Omawiana przez Kierownika budowy problematyka dotyczyć powinna przede wszystkim zadań związanych z:

a) bezwzględnym dotrzymaniem, względnie skróceniem ustalonych terminów realizacji budowy,
b) walką z marnotrawstwem materiałów na budowie.
c) walką o należyte wykorzystanie sprzętu i urządzeń oraz o zapobieżenie przestojom na budowie,
d) akcją podniesienia jakości wykonanych robót,
e) akcją systematycznego obniżania kosztów budownictwa miejskiego i osiedlowego,
f) rozwijaniem przez podejmowanie zobowiązań systematycznego zwiększania wydajności pracy zarówno zbiorowej jak i indywidualnej.

Kierownicy budów przeanalizują sprawozdania z wykonania zobowiązań podjętych dla uczczenia 60-tej rocznicy urodzin Prezydenta i Święta Pracy 1-Maja, ze szczególnym uwzględnieniem wniosków, zawartych w tej analizie, podadzą na naradach przykłady przodujących budów i uzyskane drogą podjętych zobowiązań osiągnięcia, — podkreślą, że zrealizowane zobowiązania przyczyniły się do wykonania zagrożonych planów produkcyjnych i podadzą załogom konkretne tematy do podejmowania współzawodnictwa i zobowiązań na najbliższy okres.

Przykłady i doświadczenia przodujących załóg kierownicy budów powinni przenosić na swój teren i wprowadzać w życie na swoich budowach.

Personel inżynieryjno-techniczny na budowach przy ścisłej współpracy i pomocy miejscowych komórek partyjnych i związkowych oraz miejscowej grupy przodowników i racjonalizatorów — przedyskutuje przedstawione przez kierownika budowy zadania i trudności w sposób zrozumiały dla załóg i mobilizujący je do podejmowania i rozwijania akcji współzawodnictwa i zobowiązań — w formach i zakresie najbardziej odpowiadających bieżącym potrzebom budowy.

Pierwsze narady wytwórcze, przeprowadzone ściśle w myśl wyżej podanych wytycznych muszą się odbywać na wszystkich budowach najpóźniej do dnia 10.VI. b.r.

2. Celem zapewnienia sprzyjających warunków dla pomyślnego rozwoju współzawodnictwa i realizacji podjętych zobowiązań Centralne Zarządy polecą podległym im Zjednoczeniom ściśle przestrzeganie wytycznych, wyszczególnionych w § 3 wymienionego na wstępie zarządzenia Nr 108. z dnia 30.V.1952 r. oraz podjęcie wszelkich dalszych uzasadnionych kroków w tym zakresie.

3. Dla zorganizowania stałej akcji kontrolnej w zakresie:

a) zapewnienia ze strony administracji budowlanej pomocy i pomyślnych warunków do realizacji zobowiązań — zgodnie z wymaganiami pkt. 2 niniejszego pisma okólnego.
b) przebiegu realizacji przez załogi podjętych zobowiązań, — Centralne Zarządy spowodują utworzenie w terminie do dnia 10 czerwca 1952 r. na szczeblu wszystkich budów i zarządów budowlanych, trójek kontrolnych, złożonych z przedstawicieli:

organizacji partyjnej,
komórki związkowej,
pionu technicznego,

Omówiona wyżej kontrola prowadzona będzie przez:

ad. a) planowe inspekcje podległych budów, rozmowy z przedstawicielami załóg i administracji budów, dalej przez analizę i ocenę efektów gospodarczych współzawodnictwa oraz zgłoszonych osiągnięć,

ad. b) systematyczne sprawdzanie na podstawie prowadzonych na budowach książek zobowiązań — sposobu ich właściwego ewidencjonowania, realizacji w terenie oraz uchwycenia i przeanalizowania osiągniętych korzyści gospodarczych.

Protokóły z przeprowadzonych kontroli wraz z wnioskami pokontrolnymi — trójki kontrolne przekazywać będą bieżąco do referatu modernizacji Zarządu Budowlanego. Zarządy Budowlane przesyłać będą do właściwych Zjednoczeń w terminie do dnia 5-go każdego następnego miesiąca sprawozdania z przeprowadzonych kontroli — wraz z wyszczególnieniem podjętych kroków usprawniających. Materiały powyższe przesyłane będą niezależnie od obowiązującej sprawozdawczości z rozwoju współzawodnictwa prowadzonej na formularzach Z—4.

4. Dyrektorzy Centralnych Zarządów B.M. polecą Dyrektorom podległych Zjednoczeń objęcie bezpośredniej opieki nad rozwojem współzawodnictwa na ich terenie oraz obciążą ich bezpośrednią odpowiedzialnością za stworzenie na podległych im budowach pomyślnych warunków do rozwoju współzawodnictwa. Odpowiedzialność pozostałych szczebli pionu technicznego reguluje § 1 podanego na wstępie Zarządzenia Ministra Nr 108 z dnia 30.V.1952 r.

Należy również zobowiązać Dyrektorów Zjednoczeń do natychmiastowego wdrożenia odpowiednich kroków, mających na celu udzielenie pomocy w przypadkach stwierdzenia przez trójki kontrolne niedociągnięć w związku z wykonywaniem podjętych zobowiązań.

5. Celem umożliwienia przeprowadzenia bardziej wnikliwej kontroli realizacji poleceń niniejszego Okólnika, Zjednoczenia prześlą do Centralnych Zarządów **za miesiąc maj i czerwiec** 1952 r. niezależnie od prowadzonej już dotychczas sprawozdawczości ze stanu współzawodnictwa i narad wytwórczych — dodatkowe specjalne raporty, przedstawiające efekty gospodarcze współzawodnictwa osiągnięte w miesiącu sprawozdawczym, wyniki akcji trójek kontrolnych oraz podjęte na terenie Zjednoczeń kroki i zarządzenia usprawniające.

Na podstawie uzyskanych ze Zjednoczeń materiałów — Centralne Zarządy opracują i prześlą do Departamentu Techniki syntetycznie ujęte sprawozdania w terminach, podanych w piśmie z dnia 20.V.1952 r. L. dz. D. VIII/5/3570/52:

6. Celem urealnienia składanych sprawozdań w rozwoju współzawodnictwa Centralne Zarządy spowodują i dopilnują, aby w kwartalnych sprawozdaniach podawane były dane, oparte o rzeczywisty stan rzeczy, wynikający z książek zobowiązań, przy czym należy zwrócić baczną uwagę na właściwe ustalenie procentu współzawodniczących.

Zdarzają się bowiem przypadki, że poszczególne przedsiębiorstwa podają w sprawozdaniach wysoki wskaźnik współzawodniczących wykazując jednocześnie niewykonanie planu produkcyjnego co świadczy o tym, że dane dotyczące współzawodnictwa nie odpowiadają rzeczywistemu stanowi rzeczy.

p.o. Dyrektor departamentu: M. Ossowiecki

125.

PISMO OKÓLNE Nr 66

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 3 czerwca 1952 r.

w sprawie rejestracji nieruchomości państwowych

(L. dz. D-XI/W4/878/52)

Uchwała Prezydium Rządu z dnia 27.IX.1950 r. (Monitor Polski N-106 poz. 1338) nakłada obowiązek prowadzenia rejestru państwowych nieruchomości nierolniczych.

Minister Gospodarki Komunalnej zarządzeniem z dnia 12.II.1952 r. (Monitor Polski A-18 poz. 220) wydał instrukcję w sprawie prowadzenia rejestru państwowych nieruchomości nierolniczych.

Przepisy powyższe stanowią m. in. że:

1) Rejester państwowych nieruchomości nierolniczych składa się z Działu A i Działu B.

2) Rejester prowadzą:
   a) Dział A Ministerstwo Gospodarki Komunalnej dla państwowych nieruchomości nierolniczych, użytkowanych przez władze centralne i przedsiębiorstwa objęte lub rozliczające się z budżetem centralnym.
   b) Dział B prezydia powiatowych rad narodowych oraz prezydia rad narodowych miast stanowiących powiaty — dla pozostałych nieruchomości stanowiących własność Państwa.

3) W m. st. Warszawie i m. Łodzi oraz miastach, stanowiących powiaty i będących siedzibą prezydiów powiatowych rad narodowych, rejestrem objęte będą wszystkie nieruchomości stanowiące własność Państwa położone w granicach administracyjnych miasta — a więc również nieruchomości użytkowane rolniczo, stanowiące własność Państwa.

4) Wszystkie władze, instytucje, zakłady lub t.p. mające w zarządzie lub użytkowaniu nieruchomości podlegające wpisowi do rejestru, mają obowiązek w ciągu 3 miesiecy od daty ogłoszenia zarządzenia w Monitorze Polskim A-18 z dnia 3 marca 1952 r. zgłosić wniosek o wciągnięcie do właściwej księgi rejestru nieruchomości (Dział A lub B).

   Wszelkie następne zmiany w posiadaniu, użytkowaniu lub powierzchni nieruchomości powinny być zgłaszane do właściwego rejestru w ciągu 2 tygodni od dnia zaistnienia okoliczności podlegających ujawnieniu w księdze rejestrowej nieruchomości.

5) Wnioski należy składać na piśmie według wzoru Nr. 2 dołączonego do instrukcji o której mowa na wstępie. Do wniosku należy dołączyć dokumenty, uzasadniające dokonanie wpisu (n.p. decyzje władzy naczelnej o oddaniu w zarząd lub użytkowanie nieruchomości lub t.p. dokumenty, kopie map katastrofalnych, uwierzytelnione plany sytuacyjne i t.p.) stwierdzające tytuł prawny do władania nieruchomością.
   Użytkownik otrzymuje dowód rejestracji, który jest dokumentem i powinien być przechowywany w zarządzie nieruchomości bądź też w zbiorze dokumentów.

6) Korespondencja w sprawach dotyczących rejestru powinna być traktowana jako poufna.

7) Osoby obowiązane do składania omawianych wniosków podlegają odpowiedzialności służbowej za wszelkie zaniedbania wynikające bądź z niezgłoszenia wniosku w terminie, bądź zgłoszenie wniosku opartego na błędnych danych.

Podając powyższe do wiadomości Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Urbanistyki przypomina o obowiązku jednostek, w których zarządzie znajdują się nieruchomości państwowe, wykonania czynności określonych w podanych na wstępie przepisach związanych z rejestracją tych nieruchomości.

V-Dyrektor Departamentu **Inż. Jan Stefański**

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw R. P. ogłoszono:

W Nr 25 z 22.V.52 r. poz. 170 ustawę z 28.IV.52 r. o zmianie niektórych przepisów postępowania karnego; poz. 172 dekret z 24.IV.52 r. o zniesieniu fundacji.

W Nr 26 z 24.V.52 r. poz. 177 rozporządzenie Rady Ministrów z 3.V.52 r. w sprawie zmiany granic niektórych powiatów wojew. warszawskiego; poz. 181 rozporządzenie Rady Ministrów z 14.V.52 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu działania Ministra przemysłu Drobnego i Rzemiosła, poz. 181 rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 3.V.52 r. w sprawie utworzenia i zmiany granic niektórych miast w powiatach warszawskim i radzymińskim wojew. warszawskiego.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr A-38 z 13.V.52 r. poz. 550 uchwałę Nr. 209 Rady Ministrów z 24.IV.52 r. w sprawie tymczasowego statutu organizacyjnego Centr. Urzędu Gospodarki Materiałowej; poz. 552 uchwałę Nr 326 Rady Ministrów z 26.IV.52 r. w sprawie nadania statutu Centralnemu Urzędowi Geologii; poz. 553 uchwałę Nr 327 z 26.IV.52 r. zmieniającą uchwałę w sprawie struktury organizacyjnej Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego; poz. 554 uchwałę Nr 314 Prezydium Rządu z 26.IV.52 r. w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej na 1952 r. uchwały Nr 234 Prezydium Rządu z 24.III.51 r. w sprawie ustalenia części zysków przeznaczonych na utworzenie Funduszu Zakładowego w r. 1951; poz.

556 uchwałę Nr 329 Prezydium Rządu z 26.IV.52 r. w sprawie zaliczania do wysługi emerytalnej funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych okresów służby wojskowej w Armii Radzieckiej i w formacjach polskich na terenie Z.S.R.R; poz. 563 okólnik Nr 45 Prezesa Rady Ministrów z 28.II.5 2r. w sprawie uzgodniania zarządzeń i instrukcji dotyczących prezydiów rad narodowych.

W Nr A-40 z 19.V.52 r. zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 1.IV.52 r. w sprawie ustalenia listy jednostek gospodarczych, obowiązanych do zawierania umów generalnych w zakresie zaopatrzenia oraz ustalenia terminów zawierania umów planowych w zakresie zaopatrzenia na r. 1952; poz. 576 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 19.IV.52 r. w sprawie ustalenia listy jednostek gospodarczych obowiązanych do zawierania umów generalnych w zakresie obrotu towarowego oraz ustalenia terminów zawierania umów planowych w takim obrocie na r. 1952.

W Nr A-41 z 20.V.52 r. poz. 579 uchwałę Rady Państwa i Rady Ministrów z 24.IV.52 r. w sprawie uchwalenia i rozpatrywania budżetów terenowych; poz. 582 uchwałę Nr 354 z 3.V.52 r. w sprawie zmiany tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Transportu drogowego i Lotniczego; poz. 587 zarządzenie Ministra Finansów z 7.V.52 r. w sprawie obowiązków zawiadamiania organów finansowych o zawarciu umowy.

W Nr A-42 z 23.V.52 r. poz. 605 zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 5.III.52 r. w sprawie umów o wykonanie robót budowlanych zlecanych przez jednostki podporządkowane Centr. Zarządowi Budowy Miast i Osiedli „ZOR"; poz. 606 zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 8.IV.52 r. w sprawie zmniejszenia kosztów wykonawstwa robót budowlanych w r. 1952; poz. 607 zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 30.IV52 r. w sprawie tymczasowego określenia terminów sporządzania faktur przejściowych; poz. 608 Instrukcję Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 5.II.52 r. w sprawie zasadniczych rozwiązań urbanistyczno-architektonicznych; poz. 609 instrukcję Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 29.IV.52 r. w sprawie podziału funkcji w wydziałach budownictwa prezydiów rad narodowych.

W Nr A-43 z 26.V.52 r. poz. 613 uchwałę Nr 387 Rady Ministrów z 14.V.52 r. w sprawie rozliczeń przedsiębiorstw państwowych z budżetem centralnym z tytułu środków obrotowych.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa, następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 107 z 28.V.52 r. L. dz. I/1/2430/52 w sprawie zasad opracowania planu produkcyjnego biur projektowych na r. 1952.

Zarządzenie Ministra Nr 113 z dn. 3.VI.52 r. L. dz. D XIV/4079/52 w sprawie egzaminów kwalifikacyjnych na majstrów ogólno-budowlanych.

Okólnik Ministra Nr 39 z 3.VI.52 r. L. dz. D. XIV/216/1/52 w sprawie praktyk wakacyjnych i dyplomowych w r. 1952.

Akty te rozesłane zostały w odbitkach sporządzonych na powielaczu.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Al. Stalina 26.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 18 zł., półroczna — 10 zł. 50 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 378 — 412 — 18 część 21, dział 5, rozdział 24 § 3 wpływy z wydawnictw.—

Cena 1 zł 65 gr.

Drukarnia Akcydensowa, W-wa, Tamka 3. 4.000. Zam. 1756 z dn. 14.VI.52 r. Podpis do druku 27.VI.52 r. Druk ukończono 2.VII.52 r. Obj. 1½ ark. druk. Pap. druk. sat. kl. VII, A1/60 g. 3-B-20646